

J. N. Larsen: Med Hensyn til Vædringsforslaget til § 2 vil jeg dog udtale i Henseende til, at dets Vedtagelse i visse Tilfælde kan volde nogen Betænelighed med Hensyn til Afgørelsen af, om en Person er under 18 Aar eller ikke, at vi have en noget lignende Bestemmelse paa Beværtningslovgivningens Omraade, hvor der er Tale om Udfæntning til unge Mennesker under 16 Aar, og den komme vi dog temmelig godt ud over. I Tvivlsmaalstilfælde maa det naturligvis paahvile vedkommende beværtningsdrivende at paase, at han ikke strækker sig for vidt, han maa maaske snarere være for streng i sine Fordringer, og jeg kan ikke indse, at vedkommende Selstaf kan komme i nogen særlig Forlegenhed, selv om det tvinges til at være lidt streng i sine Fordringer med Hensyn til Personernes Alder. Der vilde ingen Ulykke være sket, om man paasæde saa nøje paa, at man f. Eks. udelukkede en Person paa 20 Aar eller derover. Vi kunde tværtimod meget gerne have ønsket at sætte Aldersgrænsen noget højere, og jeg finder ingen Anledning til, at vi skulde forstaa dette Vædringsforslag, for mulig derved at give en lettere Afgang for Selstaberne til at lade unge Mennesker deltage i Spillet. Tværtimod ved at fastholde det og indføre det i Loven tror jeg, vi tvinge Selstaberne til at være strenge i deres Fordringer paa dette Punkt, og det anser jeg ikke for noget Ondt.

J. Sager: Jeg vilde gerne tillade mig at spørge, om ikke de ærede Forslagsstillere vilde tænke paa, hvorledes man skal undgaa, at denne Bestemmelse bliver omgaaet ved, at vedkommende unge Menneske lader en anden spille for sig. Det kunde jo f. Eks. ske, at der stod Følt, som imod en lille Røndelse spillede for de unge Mennesker. Jeg kan ikke se, hvorledes dette skal forhindres, men det var jo tænkeligt, at det kunde gøres paa en eller anden Maade.

A. Sager: Det er ganske vist slet ikke undgaaet vor Opmærksomhed, at den Mulighed er der. Vor Hensigt med Vædringsforslaget er jo at hemme Spil af de unge Mennesker. Vi indse klart, at det hverken kan forlanges, at de skulle gaa med Døbesjeddel i Lommen, eller at vi fuldstændig kunne forhindre dem fra at spille ved Hjælp af andre, men vi tro, at ved dette Forslag — noget bedre have vi ikke kunnet faa i Døjeskedet, og det synes jo heller ikke, at man fra anden Side har fundet paa nogen bedre Maade; Sagen har jo ikke været i Udvalg, saa at man har haft Lejlighed til at over-

veje den der — vi tro, at man ved dette Forslag væsentlig vil hemme unge Menneskers Deltagelse i Spillet, og det er det, vi ønske.

Finansministeren (Littichau): Jeg vil blot gentage, at imod Tanken i Vædringsforslaget har jeg ikke noget at indvende, men jeg finder fremdeles, at det ikke har sit Sted i Lovforslaget. Det vil jo kunne medføre de betydelige Bøder fra 500 til 2,000 Kr., og jeg finder det ikke billigt at paadrage vedkommende Selstaf saa store Ubegageligheder ved disse Overtrædelser, der ofte kunne være uforsætlige. Men jeg er ganske enig i, at man skal opstille noget, der kan hindre unge Menneskers Deltagelse i dette Spil, og det tror jeg kan ske gennem de Betingelser, der opstilles for Tilladelsens Meddelelse. Jeg tror ogsaa, som jeg før glemte at bemærke, at man ved Tildelelse af Tilladelserne kan indskrænke Antallet af de Bæddeløbsspil, der overhovedet blive tilstedeliggjorte. Det vil vel kun ske, efter at der er gjort sørgelige Erfaringer, men saa vil det ogsaa meget godt kunne ske efter de Ord, der staa her.

Frier: Jeg vil blot sige, at det forekommer mig, at her er fuld Enighed om det, der tilsigtes ved det til § 2 stillede Vædringsforslag. Den højtærede Finansminister har kun den Betænelighed derved, at hvis der staa i Loven, at han skal optage den i Vædringsforslaget nævnte Betingelse blandt Vilkaarene for Tilladelse, saa vil vedkommende Selstaf muligvis kunne rammes af uforholdsmæssig store Ubegageligheder. Men hvis Finansministeren nu, uden at det staa udtrykt i Loven, alligevel optager denne Betingelse blandt de Betingelser, han stiller Selstabet, saa vil Selstabet jo akkurat paa samme Maade blive ramt, thi der staa jo udtrykkelig i § 3, at „Overtrædelse af denne Lov, saavel som Undladelse af at iagttagge de af Finansministeren for Tilladelsens Meddelelse stillede Vilkaar, medfører“ den Straf, der staa. Altsaa, i saa Henseende vil det ikke gøre nogen som helst Forskel, om Bestemmelsen staa udtrykkelig nævnt i Loven, eller om dette Punkt kun henstilles til Finansministerens administrative Afgørelse. Naar jeg foretrækker, at det staa i Loven, er det blandt andet, fordi jeg mener, at det har sin Betydning, at Lovgivningsmagten fralægger sig Medansvar for, at unge Mennesker spille ved Totalisator. Det forekommer mig, at det skal man overhovedet tillade et Hæfardspil af denne Art — og min Sympati gaar i Ret-